

- Vit kundu hugsað okkum eitt stórt felagskór

- Kórið er væl mannað í ár, og nógvir royndir sangarar eru við, men vit vilja hava tað enn størri, so tað kann gerast eitt rættiligt felagskór. Tí er týðningarmikið, at fólk møtir upp til seinastu venjingina í dag, sigur Ólavur Hátún, kórleiðari

Seinastu venjingarnar til Ólavsøkukórini verða í dag. Kirkjukórið veður í Dómkirkjuni kl. 15, og tað «undir Tinghúsvøllinum» venur kl. 16 í Kommunuskúlaauluni. Tá verður Kantatan eisini vand.

Stórir áhugi tykist vera fyrri at syngja Kantatuna. Um tað er, tí hetta er ein hugnalig traditióin, ella føroyingum dæmar væl at syngja í manskóri, er ílt at siga. Men manskórið var væl mannað, tá ið sungið varð mikukvöldið.

— Og eg eri sera væl nøgdur við menninar. Fyri bert fáum árum síðani hevði eg ikki droymt um, at føroyingar kundu fáa eins goð manskór og islendingar — tí trupulleikur í hjá okkum hevur altíð verið at fingið hagar tenorar, sigur kórleiðarin, Ólavur Hátún.

— Men í dag eri eg sann-

førdur um, at um vit bert arbeiða miðvíst, so fáa vit í hvussu er eitt manskór, sum er fult so gott sum eitt nú Karalakór Reykjavíkar.

Tórshavnar Manskór rós uppiborið

— Í manskórinum í ár er sera gott tilfar. Og her eigur Tórshavnar Manskór — tað hjá Bjarna — sin stóra lut! Teir sungu á Kórstevnuni, og tað var frøi at hoyra. Teir eru eisini bróðurparturin í hesum Ólavsøkumanskórinum.

— Tórshavnar Manskór hevur heilt avgjørt hækkað støðið á manskórssangi í Havnini. Uttan teir høvdu vit ikki havt tað kórið vit høvdu mikukvöldið.

— Men at goðir sangarar

Kórleiðararnir skiftast um at stjórna Ólavsøkukórinum

O LER OKKUM HARRI AT BIDJA

ORD OG LAG: SUNI F. JACOBSEN 1973-74
SATSUR: HERRI EYSTURUD 1985

mp O, LER OKKUM, HARRI, AT BIDJA, Í EYÐ MIKT AT Á-VALLA TEG,
mp BÍV-VOIR OKKUM, HÍMM-ALSKI-FAD-IR. LAT TÍL-AND-I HUG-MOÐ OG RÓS,
p UM STUND-UM SVAR ER AT TÍG-A, OG NESTR-INGAR FARA UM SÍN,
TÍTT

SO VES-ÆLA ORD-Í-VIT SÍG-A, TÍL-FAD-IR-ÍV FÍNN-UR VEG.
EÍ SKEIT-LUT-IR, OG MÍ-ROS KLÆD-IR FØR-FÓVA TÍTT HÍMM-ALSKA LIÓS.
TÁ VEIT OKKUM STYRKJAT SÍG-A: "SO VERD-I TÁ VÍL-I TÍV."

Fyri at syngja okkurt nýtt á Ólavsøku, fer kirkjukórið at syngja henda sálm-in hjá Suni F. Jacobsen: «O lær okkum Harri at biðja». Suni gjordi bæði orð og lag miðskeiðis í 70-árunum, og Hannis Hansen í Fuglafirði hevur sungið hann í Útvarpinum nakrar ferðir. Eisini hevur sálmurin staðið í Kristiligum Ungmannablað.

Suni er annars kendur fyrri fleiri frálíkar V4-tættir, eitt nú «Jólatræið í Sparikassagardinum», «Hví eru Føroyar bert grót og flag» — og eisini «Stokkastovuvalsin» og «Sjónvarpstáttin», sum hann eisini gjordi log til.

Nakrir av tättunum hjá honum vóru á plátuni, sum Samgongan gav út á sinni. «Hví eru Føroyar bert grót og flag» hevur verið fastur til felagssangin á Ólavsøku og á veitslum kring alt landið — og «Sjónvarpstátturin» fekk nýggj orð og var sera væl umtóktur millum skótarnar í 70-árunum.

koma aðrastaðni úr land-inum, ger jú ikki kórið verri! Hetta er eisini at fegnast um — tí ætlanin við Ólavsøkukórinum er jú, at tað skal vera eitt landskór. Eg kundi ynskt, at vit fingi fólk úr øllum landinum at sungið undir Tinghúsinum á Ólavsøku, sigur Ólavur Hátún.

— So tú hevur fingið á huga fyrri manskóri nú á gamalsaldrinum?

— Tað havi eg altíð havt. Men manskórin fyrri hava ikki verið so goð. Og at vit skuldu fáa eitt so gott manskór í Føroyum sum hetta til Ólavsøkuna — tað hevði eg so slettis ikki droymt um.

Manskór á hvørjum ári

— Kantatan verður ikki sungin á hvørjum ári. Men okkurt árið hevur manskór sungið aðrar føroyskar sangir — fyrraðrið sang manskór «Á halgum náttartíma» undir Tinghúsinum. Kundi ikki manskór sungið á hvørjum ári — og sungið aðrar sangir?

— Tað er avgjørt ein goður tanki! Stórir áhugi er fyrri manskóri her á

landi — og manskór eggar seg sera væl, tá ið sungið verður úti.

— Hvat eiga vit av føroyskum tilfari fyrri manskór?

— Sera litið. Vit taka ov nógv upp í saman. Stuttligt kundi verið at sungið eitt nú «Ódn» á Vøllinum okkurt árið — og hugaligt hevði verið at fingið fleiri føroyskar sangir fyrri manskór.

Trupult at stytta Kantatuna

Tá prestar og løgtingsmenn eru komnir úr kirkju, leggur manskór fyrri við Ólavsøkukantatuni hjá Waagstein og Mitens.

Skráin hjá tí blandaða kórinum er henda:

Eg elski teg land (P. Alberg — H.A. Djurhuus)

Í sirmi (J. Waagstein — H.A. Djurhuus)

Í útleð (V. Holmboe og J.H.O. Djurhuus)

Tórshavn (H.J. Højgaard — Poul F.)

Tú alfagra land mitt (P. Alberg — S. av Skarði).

Smáar broytingar eru gjørdar í Kantatuni, fyrri at hon skal ikki verða ov

Ólavur Hátún er kórleiðari í ár